

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. március 8.*

A C-447/05. és C-448/05. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Cour d'appel de Paris (Franciaország) a Bírósághoz 2005. december 16-án érkezett, 2005. november 18-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Thomson Multimedia Sales Europe** (C-447/05. sz. ügy),

a **Vestel France** (C-448/05. sz. ügy)

és

az **Administration des douanes et droits indirects**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, Juhász E., R. Silva de Lapuerta, G. Arestis és J. Malenovský (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel írásbeli szakaszra és a 2006. november 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Thomson Multimedia Sales Europe képviseletében F. Goguel avocat,
- a Vestel France képviseletében F. Goguel avocat és P. de Baere advocaat,
- a francia kormány képviseletében G. de Bergues és G. Le Bras, meghatalmazotti minőségben,

- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében C. White és K. Beal, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében X. Lewis és J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések

megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 11. mellékletében említett, a Kombinált Nomenklatúra 8528 vámtarifaszámának 3. oszlopában szereplő rendelkezések (a továbbiakban: a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezései) érvényességére vonatkoznak.

- 2 E kérelmeket abban a jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya, hogy a francia Administration des douanes et droits indirects (a továbbiakban: vámhatóság) 2003-ban a Thomson Sales Europe nevű társaság, korábban Thomson Multimedia Sales Europe (a továbbiakban: Thomson), és a Vestel France nevű társaság (a továbbiakban: Vestel) kérelmére televízió-vevőkészülékek nem preferenciális származásáról kötelező érvényű származási felvilágosítást (a továbbiakban: kszf) adott ki.

Jogi háttér

A Közösségi Vámkódex

- 3 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet,

307. o., a továbbiakban: Közösségi Vámkodek) II. címe 2. fejezete „[n]em preferenciális származás” címet viselő 1. szakaszának 24. cikke így rendelkezik:

„Azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték, vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.”

- 4 A Közösségi Vámkodek 249. cikke előírja, hogy az Európai Közösségek Bizottsága meghozza az e Kodek végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

A 2454/93 rendelet

- 5 A 2454/93 rendelet 39. cikkének első bekezdése szerint:

„A 11. mellékletben felsorolt előállított termékek vonatkozásában az abban a mellékletben szereplő táblázat 3. oszlopában említett megmunkálást, illetve feldolgozást kell olyan eljárásnak vagy műveletnek tekinteni, amely a létrejött terméknek a [Közösségi Vámkodek] 24. cikke szerinti származó helyzetet megalapozza.”

6 A 2454/93 rendelet 11. melléklete a következő:

„KN-kód	A termékek leírása	A nem származó anyagokon végzett olyan megmunkálás vagy feldolgozás, amely a származó helyzetet megalapozza
(1)	(2)	(3)
[...]	[...]	[...]
ex 8528	Televízióadás vételére alkalmas készülék (a <i>videotuner</i> , a video-vetítőkészülék és a videomonitor kivételével), rádióműsor-vevőkészüléket vagy hangfelvevő vagy -lejátszó készüléket magában foglaló is, de képfelvevő és -lejátszó készülék nélkül	Előállítás, amelyben az összeszerelő műveletek és, indokolt esetben, az összeszerelés helyének megfelelő országból származó alkatrészek beépítése következtében elért értéknövekedés a termék gyártelepi árának legalább 45%-át teszi ki. Ha a 45%-os szabály nem teljesül, akkor a készülék azoknak az alkatrészeknek a származási országában kezelendő származóként, amelyek gyártelepi ára a készülék gyártelepi árának több mint 35%-át adja. Ha a 35%-os szabálynak két ország is eleget tesz, akkor a készülék azoknak az alkatrészeknek a származási országában kezelendő származóként, amelyek nagyobb százalékos arányt képviselnek.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-447/05. sz. ügyben

7 A Thomson televízió-vevőkészülékeket forgalmaz Franciaországban, amelyeket Lengyelországban gyártanak olyan alkatrészekből, amelyek Lengyelországból és

más országokból származnak. A Koreából származó katódsugárcső teszi ki a televízió-vevőkészülék gyártelepi árának 42,43%-át. A televízió-vevőkészülék Lengyelországból származó alkatrészei és az ott végzett gyártási műveletek teszik ki a gyártelepi ár 31,49%-át.

- 8 A Thomson kérésére a vámhatóság 2003. július 11-én a Közösségi Vámkódex 24. cikke, valamint a 2454/93 rendelet 34. cikke és 11. melléklete alapján kszf-et bocsátott ki, amelyben megállapította, hogy az említett televízió-vevőkészülékek származási országa a Koreai Köztársaság.

- 9 Mivel a Thomson a Közösségi Vámkódex 24. cikke alapján vitatta a 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek az érvényességét, a Tribunal d'instance du 7ème arrondissement de Paris-hoz (párizsi 7. kerületi elsőfokú bíróság) fordult e kszf megsemmisítése és annak megállapítása iránt, hogy az érintett készülékek származási országa Lengyelország.

- 10 Az említett bíróság 2004. június 8-i ítéletében elutasította e kérelmet, amely ítélet ellen a Thomson fellebbezést nyújtott be a Cour d'appel de Paris-hoz. Mivel e bíróságnak kétségei merültek fel a 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek érvényességével kapcsolatban, az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A Közösségi Vámkódex [...] 24. cikkének megsértése miatt érvénytelen-e a [...] 2454/93 [...] rendelet 11. melléklete, amennyiben abból az következik, hogy az

ügyben ismertett körülmények között koreai eredetűnek tekintendő a Lengyelországban gyártott televízió-vevőkészülék?”

A C-448/05. sz. ügyben

- 11 A Vestel televízió-vevőkészülékeket forgalmaz Franciaországban, amelyeket Törökországban gyártanak olyan alkatrészekből, amelyek Törökországból és más országokból származnak. A Kínából származó katódsugárcső teszi ki a televízió-vevőkészülék gyártelepi árának 43,1141%-át. A televízió-vevőkészülék Törökországból származó alkatrészei és az ott végzett gyártási műveletek teszik ki a gyártelepi ár 38,47%-át.

- 12 A Vestel kérésére a vámhatóság 2003. március 24-én a Közösségi Vámkódex 24. cikke, valamint a 2454/93 rendelet 34. cikke és 11. melléklete alapján kszf-et bocsátott ki, amelyben megállapította, hogy az említett televízió-vevőkészülékek származási országa Kína.

- 13 Mivel a Vestel a Közösségi Vámkódex 24. cikke alapján vitatta a 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek az érvényességét, a Tribunal d'instance du 7ème arrondissement de Paris-hoz fordult e kszf megsemmisítése és annak megállapítása iránt, hogy az érintett készülékek származási országa Törökország.

- 14 Az említett bíróság 2004. június 8-i ítéletében elutasította e kérelmet, amely ítélet ellen a Vestel fellebbezést nyújtott be a Cour d'appel de Paris-hoz. Mivel e bíróságnak kétségei merültek fel a 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek érvényességével kapcsolatban, az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A Közösségi Vámkódex [...] 24. cikkének megsértése miatt érvénytelen-e a [...] 2454/93 [...] rendelet 11. melléklete, amennyiben abból az következik, hogy az ügyben ismertetett körülmények között kínai eredetűnek tekintendő a Törökországban gyártott televízió-vevőkészülék?”

- 15 A Bíróság elnöke a 2006. március 7-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-447/05. és C-448/05. sz. ügyet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseivel azt kívánja megtudni, hogy a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezései érvénytelenek-e annyiban, amennyiben ahhoz, hogy az előállítás alapozza meg televízió-vevőkészülék származó helyzetét abban az országban, ahol az összeszerelése megvalósult, azt követelik meg, hogy az összeszerelő műveletek és adott esetben a származó alkatrészek beépítése következtében elért értéknövekedés érje el a gyártelepi ár legalább 45%-át.

- 17 Az alapügy felperesei lényegében úgy érvelnek, hogy a hozzáadott-értéken alapuló kritériumra való hivatkozással, amelyet a felperesek „mennyiségi” követelménynek neveznek, és ami szerintük összeegyeztethetetlen a Közösségi Vámkódex 24. cikkében meghatározott feltételekkel, amelyek a megítélésük szerint „minőségi”, a Bizottság túllépte azt a hatáskörét, amit az Európai Unió Tanácsa ruházott rá az említett Kódexben elfogadott szabályok végrehajtása céljából.
- 18 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy az a kérdés, hogy érvényesek-e a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezései, az alapügyben merült fel, amelynek tárgya, hogy vitatják azon televízió-vevőkészülékekre vonatkozó kszf jogszerűségét, amelyek egy részét Lengyelországban, másik részét pedig Törökországban szerelik össze. Az ezen kszf-ek alapjául szolgáló kérelmeket 2003-ban nyújtották be azok a franciaországi székhelyű vállalkozások, amelyek e készülékeknek a Közösségi Vámkódex 22–26. cikkében foglalt szabályok szerinti nem preferenciális származását kívánják elismertetni.
- 19 E kérelmek nem arra irányulnak, hogy elismertessék az áruknak a Közösségi Vámkódex 27. cikke szerinti preferenciális származását, és nem is arra várnak választ, hogy az említett árukra vonatkoznak-e az Európai Közösség által az egyes országokkal, illetve országcsoportokkal kötött egyezményekben foglalt preferenciális tarifális kedvezmények.

- 20 Ilyen feltételek között, még ha a Lengyel Köztársaság és a Török Köztársaság a szóban forgó kszf-ek kibocsátása idején sajátos jogállást is élvezett az Európai Közösséggel való vámügyi kapcsolataiban, önmagában e körülmény nem kérdőjelezi meg a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés jelentőségét.
- 21 E tekintetben elsősorban arra kell emlékeztetni, hogy a Közösségi Vámkodekx 24. cikke szerint azt az árut, amelynek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származik, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson ment keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, ami új termék létrehozását eredményezte, vagy az előállítás fontos szakaszát képezte.
- 22 E cikk átveszi az áruk származása fogalmának közös meghatározásáról szóló, 1968. június 27-i 802/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 148., 1. o.) 5. cikkének szövegét, amely rendelet az említett Kódex hatályba lépése előtt volt alkalmazandó. E rendelet értelmezése során a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen 5. cikkből következik, hogy az utolsó lényeges feldolgozás vagy megmunkálás kritériuma a meghatározó (a C-26/88. sz., Brother International ügyben 1989. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1989., 4253. o.] 15. pontja).
- 23 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy a Közösségi Vámkodekx 249. cikke elegendő felhatalmazási alapot ad a Bizottságnak ahhoz, hogy megállapítsa e Kódex végrehajtási rendelkezéseit (a C-48/98. sz., Söhl & Söhlke ügyben 1999. november 11-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-7877. o.] 35. pontja).

- 24 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a Bizottság jogosult az alapszabályozás végrehajtásához szükséges vagy célszerű végrehajtási intézkedések elfogadására, feltéve hogy azok nem ellentétesek az alapszabályozással vagy a Tanács által elfogadott végrehajtási szabályozással (lásd különösen a fent hivatkozott Söhl & Söhlke ügyben hozott ítélet 36. pontját).
- 25 Továbbá a Bizottságnak a Tanács által a Közösségi Vámkodekx 24. cikkének alkalmazása céljából ráruházott hatáskör gyakorlása során olyan mérlegelési lehetősége van, amelynek keretében e rendelkezés elvont fogalmait a sajátos feldolgozás vagy megmunkálás tekintetében pontosíthatja (lásd a 162/82. sz., Cousin és társai ügyben 1983. március 23-án hozott ítélet [EBHT 1983., 1101. o.] 17. pontját).
- 26 Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a különálló részek összeszerelési művelete lényeges feldolgozás vagy megmunkálás-e, a Bíróság már megállapította, hogy az ilyen művelet akkor tekinthető a származás szempontjából döntőnek, ha műszaki szempontból és a szóban forgó áru meghatározására tekintettel is a gyártás meghatározó szakaszát képezi, amelynek során megvalósul a felhasznált alkatrészek rendeltetési célja, és a szóban forgó áru elnyeri sajátos minőségi jellemzőit (a 114/78. sz. Yoshida-ügyben 1979. január 31-én hozott ítélet [EBHT 1979., 151. o.] és a fent hivatkozott Brother International ügyben hozott ítélet 19. pontja).
- 27 A Bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy figyelemmel az összeszerelés fogalmába tartozó műveletek sokféleségére, vannak olyan esetek, amikor a műszaki szempontok alapján végzett vizsgálat nem lehet döntő az áru származásának megállapításában. Ilyen esetekben másodlagos szempontként figyelembe kell venni az összeszereléssel hozzáadott értéket is (a fent hivatkozott Brother International ügyben hozott ítélet 20. pontja).

- 28 A Bíróság leszögezte, hogy e kritérium jelentőségét másfelől megerősíti a vámeljáráások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló egyezmény (Kiotói Egyezmény) is, amelynek bizonyos mellékleteit a Közösség nevében az 1977. június 3-i 77/415/EGK tanácsi határozat (HL L 166., 1. és 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 1. kötet, 119. o.) fogadta el, és amely egyezmény D.1. mellékletének 3. kötelező rendelkezéséhez fűzött megjegyzések szerint a gyakorlatban a lényeges megmunkálás kritériumát ki lehet fejezni az érték szerinti százalékos szabállyal, ahol vagy a felhasznált anyagok százalékos értéke, vagy a hozzáadott érték százalékos aránya elér egy meghatározott szintet (a fent hivatkozott Brother International ügyben hozott ítélet 21. pontja).
- 29 Egyébiránt azt is rögzíteni kell, hogy a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozatban (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) a Tanács többek között jóváhagyta az 1994. április 15-én Marrakesh-ben aláírt záróokmányhoz csatolt, a származási szabályokról szóló megállapodást (HL L 336, 144. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 231. o.), amely szerint az említett szabályok megalkotása során alkalmazható az érték szerinti százalékos kritérium.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a nemzetközi egyezmények a hatálybalépésüktől a közösségi jogrend szerves részét képezik (lásd különösen a C-344/04. sz., IATA és ELFAA ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-403. o.] 36. pontját). Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a másodlagos közösségi jog szövegét úgy kell értelmezni, hogy az lehetőleg összhangban legyen e megállapodásokkal (lásd különösen a C-76/00. P. sz., Republica kontra Tanács ügyben 2003. január 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-79. o.] 57. pontját).

- 31 A fenti megfontolásokból következik, hogy a hozzáadottérték-kritérium választása önmagában nem összeegyeztethetetlen a Közösségi Vámkódex 24. cikkével, és az e kritériumra való hivatkozás önmagában nem alapozza meg azt, hogy a Bizottság túllépte az említett Kódex 249. cikkéből eredő végrehajtási hatáskörét.
- 32 Úgy kell tekinteni, hogy az alapügy felperesei azt is állítják, hogy a televízióvevőkészülék-gyártás ipari ágazatában fennálló helyzet olyan, hogy az említett készülékek összeszerelő műveleteinek műszaki szempontú vizsgálata döntő lehet ezen áru származásának megállapításában, tehát szerintük ezzel ellentétes a Bizottság eljárása, amikor a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezéseiben figyelembe veszi a nem másodlagos jellegű hozzáadottérték-kritériumot.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 802/68 rendelet végrehatására a Bizottság elfogadta a rádió- és televízió-vevőkészülékek származásának meghatározásáról szóló, 1970. december 23-i 2632/70/EGK rendeletet (HL L 279., 35. o.), amelynek a hozzáadottérték-kritériumra hivatkozó rendelkezéseit lényegében átvették a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezései.
- 34 A 2632/70 rendelet második preambulumbekzdése szerint a rádió- és televízió-vevőkészülékek összeszerelése olyan gyártási folyamatokat foglalhat magában,

amelyek többé vagy kevésbé bonyolultak, aszerint hogy milyen típusúak az összeszerelt készülékek, milyenek a felhasznált eszközök, és azok a feltételek, amelyek között az összeszerelés végbemegy. Az említett rendelet harmadik preambulumbekézése azt is rögzíti, hogy maguk az összeszerelő műveletek „az ezen ipari ágazat műszaki fejlődésének jelenlegi szakaszában” általában nem képezik a gyártás fontos szakaszát a 802/68 rendelet 5. cikke értelmében, azonban egyes esetekben ez lehet másként is, például ha e műveletek nagyteljesítményű készülékekre vonatkoznak, vagy a felhasznált alkatrészek szigorú ellenőrzése szükséges, illetve e műveletek a készülékek valamennyi alkatrészének összeszerelését magukban foglalják. A 2632/70 rendelet negyedik preambulumbekézése hozzáteszi, hogy az összeszerelés fogalmába tartozó műveletek sokfélesége miatt nem lehet műszaki szempontok alapján meghatározni azokat az eseteket, ahol e műveletek a gyártás fontos szakaszát képezik, ezért ilyen feltételek között célszerű az összeszereléssel hozzáadott értéket alapul venni.

- 35 Márpedig ezek az indokok alkalmasak arra, hogy igazolják a hozzáadottérték-kritérium fenntartását a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezéseiben.
- 36 A Bizottságra hárul ugyanis az a feladat, hogy a Közösségi Vámkódex rendelkezéseinek, különösen a származási szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseknek az elfogadására vonatkozó mérlegelési mozgásteret keretében olyan általános rendelkezéseket hozzon, amelyek a jogbiztonság érdekében tartósan figyelembe veszik az ipari ágazat egészének helyzetét, és amelyeket ezt követően nem befolyásolhat az ágazatba tartozó egyik vagy másik vállalkozás adott időpontban fennálló egyedi helyzete.
- 37 E feltételek mellett az igazolja a hozzáadottérték-kritériumra való hivatkozást, hogy a Bizottság figyelembe veszi, hogy az összeszerelés fogalmába tartozó műveletek sokfélék az érintett ipari ágazatban.

38 Meg kell továbbá jegyezni, hogy maguk az alapügy felperesei is hangsúlyozzák írásbeli észrevételeikben, hogy a szóban forgó készülékek különálló alkatrészeinek összeszerelési műveletei összetett ipari eljárás részét képezik. Másfelől a Bíróság elé terjesztett eljárási iratok alapján nem lehet arra következtetni, hogy ez az eljárás minden televízió-vevőkészülék gyártó esetében azonos. Semmiképpen nem lehet továbbá ezek alapján arra következtetni, hogy az összeszerelés fogalmába tartozó műveletek ne lennének sokfélék az érintett ipari ágazatban.

39 Ebben az összefüggésben a vámszabályok egységes alkalmazásának a követelménye a Közösség egész vámterületén azt jelenti, hogy az utolsó lényeges feldolgozás vagy megmunkálás elvont fogalmát, amelyre az összes áru tekintetében a Közösségi Vámkódex 24. cikke utal, az olyan sajátos termék szempontjából, mint a televízió-vevőkészülék, különös rendelkezésekkel kell pontosítani, amelyek figyelembe tudják venni, hogy az ilyen készülékek gyártási eljárásai különbözőek. Így nem valósít meg téves jogalkalmazást az olyan egyértelmű és objektív kritériumra való hivatkozás, mint amilyen a hozzáadott érték kritériuma is, amely lehetővé teszi annak kifejezését, hogy e bonyolult összetételű árufajta tekintetében miből is áll a származását megalapozó lényeges feldolgozás.

40 Az a körülmény, hogy a Bizottságot a fenti okok arra készítették, hogy ily módon a televízió-vevőkészülékek származásának megállapítására vonatkozó szabályokat a hozzáadott érték kritériumára hivatkozással határozza meg, egyáltalán nem jelenti azt, hogy e kritérium önmagában és általában véve is szigorúbb, mint a Közösségi Vámkódex 24. cikkében foglalt általános kritériumok, és nem jelenti azt, hogy szükségképpen kedvezőbb helyzetbe hozza e termékeket azokhoz az – akár még hasonló jellegű – árukhoz képest is, amelyek tekintetében ezek az általános kritériumok vagy más kritériumok nyernek alkalmazást. Az alapügy felperesei tehát nem vitathatják eredményesen a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott

rendelkezései érvényességét azáltal, hogy felhasználják a Bíróságnak a fent hivatkozott Cousin és társai ügyben szereplő állásfoglalását, amely olyan rendelet előírásaira vonatkozik, amelynek hátrányosan megkülönböztető jellege abból a fakad, hogy sokkal szigorúbb kritériumot fogalmaz meg az egyik termék származása tekintetében, mint a másik összehasonlítható termék származása esetében.

41 Másfelől nem következik a Bíróság elé terjesztett eljárási iratokból, hogy e hozzáadottérték-kritérium alkalmazása, amint az alapügy felperesei állítják, nehezebb lenne annál, mint azon általános kritériumok alkalmazása, amelyekre a Közösségi Vámkódex 24. cikke utal. Ezzel kapcsolatban nem említették, hogy nehézség merült volna fel az érdekeltek által benyújtott kszf iránti kérelmek vizsgálatával megbízott vámhatóságnál akkor, amikor a jelen esetben alkalmazta a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezéseiben szereplő hozzáadott-érték-kritériumot.

42 Bizonyos, hogy amennyiben a katódsugárcső – amint az alapügy felperesei is előadják – most már mindig kiteszi a televízió-vevőkészülékek gyártelepi árának legalább 35%-át, fennáll annak a veszélye, hogy legtöbbször ezen alkatrész származása határozza meg az említett készülékek származását. Mindazonáltal a fent hivatkozott feltétel csak akkor nem teljesülhet, ha a katódsugárcső a gyártelepi ár legalább 55%-át adja. Viszont a kérdést előterjesztő bíróság elé terjesztett esetek semmiképpen sem jelentik azt, hogy e feltétel soha nem teljesül. A 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek alkalmazása tehát nem járhat azzal, hogy a televízió-vevőkészülékek származását a katódsugárcsővek származásával azonosítsák.

- 43 A szóban forgó rendelkezések szövege általánosan van megfogalmazva, és az érintett termék származásának megállapítása során nem tulajdonít döntő jelentőséget a termék valamely sajátos alkatrészének, például a katódsugárcsőnek. Az említett rendelkezések tehát – az alapügy felpereseinek állításával szemben – nem hasonlíthatók össze a fent hivatkozott Yoshida-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló rendelkezésekkel, amelyek kifejezetten ilyen jelentőséget tulajdonítottak az ebben az ügyben érintett termék egyik összetevőjének.
- 44 Továbbá meg kell jegyezni, hogy amennyiben az alapügyek felperesei által említett helyzet a televízióvevőkészülék-gyártás műszaki fejlődéséből ered, úgy tűnik, hogy ilyen feltételek mellett e helyzet nem másból, mint a körülményekből adódik, míg végeredményben például a plazmatelevíziók gyártásának jelenlegi műszaki színvonalára – amint a tárgyaláson előterjesztett észrevételekből is következik – adott esetben alapján kérdőjelezheti meg ezt az állítólagos helyzetet. Ebből következik, hogy erre nem lehet eredményesen hivatkozni annak érdekében, hogy kétségbe vonják a hozzáadottérték-kritériumra való hivatkozás megalapozottságát.
- 45 Végül meg kell állapítani, hogy azáltal, hogy a 2454/93 rendelet 11. mellékletének vitatott rendelkezései megkövetelik, hogy az összeszerelő műveletek és adott esetben a származó alkatrészek beépítése következtében elért értéknövekedés a készülék gyártelepi árának legalább 45%-át tegye ki ahhoz, hogy az előállítás alapozza meg a készülék származó helyzetét abban az országban, ahol e készülék összeszerelése a több országból származó anyagokból megvalósult, e rendelkezések megfelelő százalékos arányt rögzítenek ahhoz, hogy e műveletek olyanak minősüljenek, mint amelyek a végtermék forgalmi értékének érzékelhető emelkedését idézik elő (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Brother International ügyben hozott ítélet 22. pontját). Ezért úgy tűnik, hogy az ilyen százalékos arány nem szenved nyilvánvaló értékelési hibában.
- 46 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy azok vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely a 2454/93 rendelet 11. melléklete vitatott rendelkezéseinek érvényességét érintené.

A költségekről

- ⁴⁷ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A feltett kérdések vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 11. mellékletében említett, a Kombinált Nomenklatúra 8528 vámtarifaszámának 3. oszlopában szereplő rendelkezések érvényességét érintené.

Aláírások

